

Riječ Božja

na 14. Nedjelju kroz godinu, 07.07. 2024.

1. čitanje: Ezekiel 2, 2-5: U one dane: Uđe u me duh te me podiže na noge i ja čuh onoga koji mi govoraše. I reče mi: "Sine čovječji! Šaljem te k sinovima Izraelovim, k narodu odmetničkom što se odvrže od mene. Oni i oci njihovi bunili se protiv mene sve do dana današnjega. Šaljem te k sinovima tvrdokorna pogleda i okorjela srca. Reci im: Ovako govori Gospodin Bog! I poslušali oni ili ne poslušali - rod su odmetnički - neka znaju da je prorok među vama.

P. Ps: Oči su naše uprte u Gospodina dok nam se ne smiluje.

2. čitanje: 2 Kor 12, 7-10: Braćo! Da se zbog uzvišenosti objava ne bih uzoholio, dan mi je trn u tijelu, anđeo Sotonin, da me udara da se ne uzoholim. Za to sam triput molio Gospodina, da odstupi od mene. A on mi reče: "Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje." Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova. Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak.

Evangelje po Marku: 6, 1-6: U ono vrijeme: Isus dođe u svoj zavičaj. A doprate ga učenici. I kada dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi što su

ga slušali preneraženi govorahu: "Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana? I kakva se to silna djela događaju po njegovim rukama? Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljevi, i Josipov, i Judin, i Šimunov? I nisu li mu sestre ovdje među nama?" I sablažnjavahu se o njega. A Isus im govoraše: "Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu." I ne mogaše ondje učiniti ni jedno čudo, osim što ozdravi nekoliko nemoćnika stavivši ruke na njih. I čudio se njihovoj nevjeri.

Službe Božje

U crkvi Sv. Franje na Kaptolu: nedjeljom i blagdanima u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati. Radnim danom svete mise su u 18.30 sati. Pola sata prije svetih misa biti će prilika za slavlje sakramenta pomirenja.

Važne pojedinosti iz života i rada zajednice

Vaši darovi našoj zajednici u prošleme tjednu:
Darovi za obnovu crkve i samostana: 160,00 eura
Milostinja: 30.06. 2024.: 1.035,00 eura

Neka Gospodin izlije blagoslov na sve Vas!

Pamtimo

za svoje dobro i dobro onih koji su nam povjereni...

OBNOVA CRKVE I SAMOSTANA SV. FRANJE

Radovi na obnovi se nastavljaju. Vjerujem da ste primijetili da je i unutrašnjost crkve sve ljepša i ljepša, od vraćanja obnovljenih vitraja do obnovljenih pokrajnjih oltara, vraćene su i korske klupe. Radosni smo da smo uspjeli vratiti sliku sv. Franje u svetište crkve... Zvonik je praktički gotov, uređen je stari prolaz uz zvonik, te sam pristup zvoniku - ugrađeno je okruglo željeno stubište. Uređuje se i sakristija u kojoj će biti moguće vidjeti i ostatke stare kapitularne dvorane. U samostanu se ugrađuju pločice. Polako se okrećemo uređenju cijeloga kompleksa. Hvala Vam što nas pratite svojim molitvama i darovima. Neka dobri Bog sve blagoslovi i čuva, a osobito sve one koji su uključeni u radove, planiranje i projektiranje. Vjerujemo da će se do svetkovine sv. Franje i blagoslova obnovljene crkve dovršiti puno toga.

VJERONAUČ Mole se roditelji da sa svojom djecom i preko školskih praznika - tijekom ljeta redovito dolaze na svetu misu. Hvala Vam!

FRAMA - franjevačka mladež se susreće četvrtkom. Pozovite i svoje prijatelje na poneki susret - prilika je to da se uz druženje, molitvu i pjesmu raste u vjeri i ljubavi prema Kristu po primjeru našega svetoga Oca Franje iz Asiza.

SV. MARIJA GORETTI - 12 godišnja je djevojčica koja je obranila svoje djevičanstvo i papa Pio XII. ju je proglasio svetom 1950. godine. Marija

se rodila 1890. godine u Corinaldu u provinciji Ancona, nedaleko obale Jadranskoga mora. Tražeći bolje uvjete za život obitelj Goretti preselila se u Ferriere di Conca, bliže obali Tirenskog mora. To je močvarno područje pa je malarija usmrtila Marijina oca. Majka udovica se skrbila o šestero djece, najstarija je bila Marija. Nju je napastovao Alessandro Serenelli, sin oca pijanca s kojima su zajedno radili, a kad mu se Marija oduprla, on ju je izbo nožem i usmrtio. Tako je Marija sačuvala svoje djevičanstvo ali je podnijela i mučeništvo. To je mogla jer je bila vjernica koja je svoju vjeru hranila molitvom. Na njezinoj kanonizaciji bio je prisutan i njen ubojica Alessandro Serenelli.

BL. MARIJA OD PROPETOGA PETKOVIĆ

ugledala je svijet 1892. g. u Blatu na Korčuli u pobožnoj obitelji Petković. S 14 godina je zavjetovala djevičanstvo, imala je od ranoga djetinjstva razvijen duh molitve, te naklonost prema siromasima i patnicima. Uz pomoć dubrovačkoga biskupa Josipa Marčelića 1920. utemeljuje redovničku zajednicu "Kćeri milosrđa Trećeg reda sv. Franje". God. 1940. odlazi izvan Domovine u Južnu Ameriku te se širi njezina Družba. Vraća se u Europu te sa svojim sestrama 1953. g. osniva u Rimu samostan koji je i danas središte Družbe. Umrla je u Rimu 1966. god., a njezini posmrtni ostaci su preneseni 1998. god. u rodno Blato na Korčuli. Proglašena je blaženom 2003. godine u Dubrovniku, o trećem pohodu pape Ivana Pavla II. Hrvatskoj. Njezine sestre djeluju u mnogim župama i samostanima diljem Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Osobito su aktivne u Južnoj Americi gdje vode i mnoge škole. Po njezinom zagovoru dogodila su se mnoga čudesa, a osobito je zanimljivo spašavanje pomoraca iz jedne podmornice u Južnoj Americi.

SV. BENEDIKT - rođen je 480. godine u Nursiji u pokrajini Umbriji. Školovao se u Rimu ali se razočarao raskalašenom atmosferom pa se povukao u gorje Subiaca i nastavio živjeti kao pustinjač. Pridružili su mu se mnogi te je osnovao Red benediktinaca; za njih je napisao čuveno Pravilo. Utemeljio je samostan Monte Cassino i ondje je i umro. U svojem Pravilu je svojoj redovničkoj braći ostavio glavnu zadaću: "slaviti Opus Dei", a to je svečano bogoslužje. Geslo je benediktinaca "Moli i radi". Red se proširio po Europi te su benediktinci preporučili kontinent ne samo kršćanskim vidicima nego su promovirali kulturu pa i gospodarstvo. Sv. Benedikt je zaštitnik Europe.

U CRKVI SV. FRANJE NA KAPTOLU

Nedjelja, 07.07.24. u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati

Ponedj., 08.07.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Utorak, 09.07.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Srijeda, 10.07.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Četvrtak, 11.07.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Petak, 12.07.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Subota, 13.07.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Nedjelja, 14.07.24. u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati

Broj žiroračuna na koji možete uplatiti svoje

donacije za obnovu crkve i samostana:

Franjevački samostan, Kaptol 9, Zagreb

Zagrebačka banka, IBAN: HR 2723600001502750171

SWIFT: ZABAHR2X

Ministranti: 07. 07. 2024.

Crkva Sv. Franje na Kaptolu u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati: bogoslovi i ministranti

**Samostan "Sv. Franje" - 01 4898 333
fra Zdravko - 091 5407 625**

MOLITVA ZA MIR U SVIJETU

Kroz mjesec srpanj Vas pozivamo na molitvu za MIR. Svi ste svjesni koliko je zlo što se diljem svijeta događaju ratni sukobi i koliko nedužnih, osobito žene i djeca, starci stradavaju u tim sukobima. Molimo Gospodina da pošalje Duha Svetoga odgovornima da zaustave te sukobe i da zavlada istinski i trajni mir. Ukrajina, Izrael, Afrika... Bliski Istok... Molimo koliko možemo i djelujmo kao ljudi mira i u svojim sredinama.

Male šale

Ivica svaku večer prije spavanja moli. Uoči svoga rođendana na kraju molitve je nadodao, što je glasnije mogao: "Dragi Bože, molim te, daj da za rođendan dobijem bicikl!" "Što se tako dereš? Dragi Bog nije gluh." - prekine ga majka. "Ali mama..., tata je gluh!" - odgovori Ivica.

Kat. kal. 07.07.'24. 14. NEDJELJA K.G. Mk 6, 1-6

Pon. 08.07. Akvila i Priscila Mt 9, 18-26

Uto. 09.07. **Bl. Marija Petković** Mt 9, 33-38

Sri. 10.07. Veronika, Ljubica, Amalija Mt 10, 1-7

Čet. 11.07. **Benedikt, opat** Mt 19, 27-29

Pet. 12.07. Tanja, Mislav, Mohor Mt 10, 16-23

Sub. 13.07. BDM - Gospa Bistrička Mt 10, 24-23

Ned. 14.07. 15. NEDJELJA K.G. Mk 6, 7-13

Željeli bi izraditi Web stranicu i učiniti dostupnijim sadržaj listića svima koji to žele!
Molimo stručnu pomoć! Hvala unaprijed!

Odgovara i uređuje: fra Zdravko Lazić
Kaptol 9, 10000 Zagreb
Telefon: 01 4898 333
E-mail svećenika: zdravko.lazic@ofm.hr

Sv. Franjo iz Asiza

07/07/2024. Godina 5. Broj 27

tjedni listić crkve i samostana "Sv. Franje" na Kaptolu 9 u Zagrebu

NEVJERA ISUSOVIH ZEMLJAKA

Odlomak Markova evanđelja izvješćuje o Isusovu posjetu Nazaretu, mjestu gdje je odrastao, o njegovoj propovijedi u sinagogi i o odnosu Nazarećana prema njemu: jedni su se čudili njegovoj mudrosti i silnim djelima koja je činio, a drugi su se o njemu sablažnjavali. Očekivali bismo da će Nazarećani oduševljeno prihvatiti svoga zemljaka koji se proslavio riječima i djelima širom Galileje. Očekivali bismo da će mu podići spomenik. Čude se njegovoj mudrosti i djelima koja čini, ali ne mogu prihvatiti da se po njemu objavljuje Božja slava, ne mogu prihvatiti da bi on bio Mesija o kojemu govore starozavjetni proroci. Ne mogu shvatiti zašto Boga naziva svojim Ocem, zašto se povlači na samotna mjesta i dugo ostaje u molitvi. Tko je on da ih uči Božjem putu, da ih kori zbog njihovih grijeha. Ta oni znaju njegovo podrijetlo, njegovu obitelj, njegove rođake. Znaju mu oca Josipa i majku Mirjam, znaju mu braću i sestre. Za njih je on običan čovjek. Do jučer je trčkarao njihovom cestom, igrao se po dvorištu svojega doma. Svi se oni zaustavljaju na Isusovoj vanjštini, a ne pokušavaju prodrijeti u njegovu nutrinu, u njegovo otajstvo, u smisao i značenje znakova koje čini. Doista, između Isusa i Boga ima nešto čudesno, otajstveno, što ljudi mogu samo s divljenjem prihvatiti ili s gnušanjem odbiti. Što je to? Da se Isus spustio poput munje s neba među njih i počeo pogubljevati rimske vojnike, carinike i druge političke protivnike, oni bi ga prihvatili i slavili. Međutim, on je nastupio kao običan čovjek, čovjek bez znakova svjetovne vlasti i slave, čovjek koji u Božje ime postavlja teške zahtjeve – sjetimo se samo njegova govora od prošle nedjelje – zahtjeve koji slijede iz pravilno shvaćena Mojsijeva zakona. Zato nije izazivao divljenje i pljeskanje masa, nego kritiku, prezir, omalovažavanje i odbijanje: „Tvrd je ovo govor! Tko ga može slušati!“ Doživljava sudbinu proroka Božjega, poput proroka Jeremije. Tako je odbijanje Isusa u Nazaretu, od svojih vlastitih zemljaka, postalo uzorom svakog odbijanja Radosne vijesti, znakom onoga odbijanja koje će se konačno ostvariti u Jeruzalemu, u Velikom vijeću i pred Pilatom, postalo uzorom odbijanja Isusova evanđelja i danas od strane onih ljudi koji u ivanovskom smislu žive samo u „ovom svijetu“ i ne prihvaćaju ništa „što dolazi s neba od Oca“. No, vjera koja tu nedostaje nipošto ne može Bogu spriječiti put do konačnog ostvarenja slave

Božje. Isus nije htio ići do svoje slave putem kojim idu ljudi ovoga svijeta, nego putem koji mu je odredio njegov Otac. A to je put križa, muke i uskrsnuća. Kad je čudesno nahranio mnoštvo kruhom i ribama i kad „Isus spozna da kane doći, pograbiti ga i zakraljiti“, povukao se u goru, u osamu... Nije htio ići putem židovskih zelota. Prihvatio je život obična čovjeka. Živio je poslušan Ocu do smrti i to smrti na križu. Mnogi će se sveci u njega ugledati i od njega učiti kako se stječe povjerenje u Boga, kako se postaje Božjim velikanom (Franjo Asiški, bl. Alojzije Stepinac, majka Tereza iz Kalkute). To su bili obični ljudi koji su po uzoru na Isusa živjeli u skladu s Božjom voljom. Bezgranična vjera u Boga dovela ih je do toga da su napustili sigurnost svojega zemaljskoga, materijalnog života i svoj život darovali za druge. Malim su koracima dolazili do velikih uspjeha, kako to obično biva kod svih ljudi. Sve što u ovom životu prebrzo i prenaplo nastaje, brzo i naglo i nestaje. Ne čudi to što Isus često onima kojima je učinio čudo ponavlja: „Tvoja te vjera spasila!“ Ovakvu vjeru u Boga ne možemo ni od koga iznuditi, ne možemo nikomu zapovjediti. Takvu se vjeru iz dana u dan uči, stječe. Toga smo uostalom svjesni na temelju svog vlastitog iskustva. Na temelju svojih razgovora s drugima, sa svojom djecom, svojim prijateljima, znamo kako je teško nekoga dovesti do vjere nekim dokazima, uvjerenjima, logičkim zaključivanjem. Ono što nam vjera znači teško možemo drugomu ispriopovjediti, drugoga u to uvjeriti. U tom slučaju doživljavamo isto iskustvo kao i Isus u Nazaretu. Nama kršćanima obično prigovaraju da nismo bolji od drugih. Predbacuju nam da smo jaki na riječima, a slabi na djelima. Dijelom je to i točno. Međutim, mi kršćani pokušavamo iz dana u dan stjecati sve veću vjeru u Boga. To se može prepoznati samo u malim koracima koje činimo, a koji idu u pravom smjeru, k pravom cilju. Ne možemo odmah preko noći spasiti svijet. Više od toga nisu učinili ni Isusovi učenici, pa ni Isus sam. Isus nije htio sebi postavljati spomenike. Nije tražio da mu se ljudi dive, nego da ga nasljeđuju. Potiče ljude da uspravno hodaju kroz život, da žive bez grča, da se oslobode napetih briga, da crpe snagu u Boga. Isus želi okupiti oko sebe ljude koji će ga vjerno slijediti. Time ne traži previše od nas. Zove nas da vjerujemo i da imamo povjerenje u Boga, našega Oca.